

χονδρῆς, ἢ διὰ μικρῶν συντριμμάτων κεραμιδίων ἢ ἀνθράκων, ἀπὸ 5—10 ἑκατ. τοῦ γαλλ. μέτρου, ἐπ' αὐτῶν δὲ στρώνομεν μέρος τῆς ἐτοιμασθείσης γῆς καὶ φυτεύομεν τὴν καμέλλιαν, προσέχοντες μῆπως διασκορπίσωμεν τὸ περὶ τὰς ρίζας τῆς χῶμα. Ἐὰν δὲ θέλωμεν νὰ φυτεύσωμεν τὰς καμελλίας μας εἰς τὸ ὑπαίθρον, ἐκλέγομεν κατάλληλον σκιερὸν καὶ δροσερὸν μέρος (αἱ καυστικά ἀκτίνες τοῦ θερινοῦ ἡλίου πολὺ βλάπτουσι τὰς καμελλίας), σκάπτομεν λάκκον βαθὺν ὑπὲρ τὸ ἔν μέτρον, ἢ καὶ περισσότερον ἂν ἡ καμέλλιαν ἦνε μεγάλη, στρώνομεν εἰς τὸν πυθμέναν λιθάρια μικρὰ τοῦ ποταμοῦ μέχρι πᾶχους ἡμίσεος μέτρου, καὶ ἐπ' αὐτῶν φυτεύομεν.

Αἱ καμέλλιαι δὲν πρέπει νὰ ποτίζωνται εἰμὴ ὅταν διψῶσι· διακρίνομεν δὲ τοῦτο ἐκ τῆς ξηρασίας τῆς γῆς, ἂν ἦνε φυτευμένη ἐν ὑπαίθρῳ, καὶ ἐκ τοῦ ἤχου τῶν δοχείων, ἂν εἰς τὰ δοχεῖα τὰς καλλιερῶμεν· κτυπῶμεν, δηλαδὴ, διὰ τοῦ δακτύλου ἢ διὰ λιθαρίου τὸ δοχεῖον, καὶ ἂν μὲν ἀκούσωμεν ἤχον ἀμβλὺν, ὑπάρχει ἐν τῇ γῇ ἀρκετὴ ὑγρασία καὶ τότε εἶνε περιττὸν τὸ πότισμα, ἂν δὲ ἀκούσωμεν ἤχον ὀξὺν, τότε ποτίζομεν. Ἀπὸ τοῦ τρόπου δὲ καθ' ὃν ἐξέρχεται τὸ ὕδωρ ἐνοοῦμεν ἂν καλῶς ἢ κακῶς ἦνε φυτευμένη τὸ φυτὸν μας· διότι ἂν τὸ ὕδωρ ἐξέλθῃ ἐντὸς δέκα, ἢ τὸ πολὺ δεκαπέντε δευτέρων λεπτῶν, ἢ καμέλλιαν εἶνε καλῶς φυτευμένη· ἂν δὲ βραδύνη τὸ ὕδωρ περισσότερον, ἢ μετὰ δυσκολίας ἐξέρχεται κατὰ σταγόναν, τότε εἶνε σημεῖον ὅτι τὸ κάτωθεν πορῶδες στρώμα ἐπύκνωσε καὶ πρέπει πάλιν νὰ ἀραιωθῇ διὰ μεταφυτεύσεως τοῦ φυτοῦ εἰς ἄλλο δοχεῖον καὶ ἄλλην γῆν.

Πᾶσα μεταφύτευσις ἐκ τοιαύτης αἰτίας γενομένη, εἴτε ἐκ στενότητος τοῦ δοχείου, πρέπει νὰ ἐκτελήται κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ χειμῶνος, ἂν τὸ φυτὸν δὲν ἔχη ἄνθη, ἢ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἔαρος μετὰ τὴν ἀνοθισιν.

Τὸ κλάδευμα, τὸ ὁποῖον ἄλλοτε ἐνόμιζον ὅτι βλάπτει τὰ φυτὰ ταῦτα, πρέπει νὰ τὸ ἐκτελῶμεν ἄνευ προλήψεως καὶ φόβου· καθὼς ὅλα τὰ φυτὰ οὕτω καὶ αἱ καμέλλιαι πρέπει νὰ κλαδεύονται, εἴτε διὰ τὴν ἰσόρροπον διανομὴν τῶν θρεπτικῶν χυμῶν, εἴτε διὰ νὰ λάβωσι κομψόν τι σχῆμα, εἴτε ὅταν πάσχουσιν.

Ἐνίοτε, ἢ ἔνεκεν πολλῆς τροφῆς, ἢ ἔνεκεν ἄλλων προστατευτικῶν διὰ τὴν ἀνοθισιν αἰτίων, αἱ καμέλλιαι σχηματίζουσι πολλὰ ἄνθη. Εἰς τοιαύτην περίστασιν πρέπει νὰ ἀποκόπτωμεν ἀριθμὸν τινα ἐξ αὐτῶν, καὶ θυσιάζοντες τὰ καχεκτικὰ ν' ἀπολαύσωμεν ὑγιέστερα καὶ ῥωμαλεώτερα· ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ ἄνθη φύονται πλησίον ἀλλήλων, ἂν ἀποκόψωμεν αὐτὰ εὐθὺς ἀπὸ τῆς βάσεώς των, θέλομεν προξενῆσαι πληγὰς καὶ παρὰ τὴν βᾶσιν τῶν μεινάντων ἀνθῶν· πρέπει

λοιπὸν ἀφ' οὗ ἐκλέξωμεν τὰ ἀσθενέστερα πρὸς ἀποκοπὴν, νὰ μὴ τὰ κόψωμεν ἀμέσως ἀπὸ τῆς βάσεως, ἀλλὰ νὰ τὰ κόψωμεν μέχρι τοῦ μέσου, ἐκεῖνα δὲ πῖπτουσιν ἀφ' ἑαυτῶν.

Ἐπειδὴ αἱ καμέλλιαι τέρπονται εἰς τὴν δρόσον καὶ εἰς τὴν καθαριότητα, μεγάλως ὠφελούνται ἂν κατὰ τὰς θερμὰς ἡμέρας δροσισθῶσι περὶ τὸ ἑσπέρας διὰ σύριγγος, ἥτις νὰ ρίπτῃ ἐπὶ τῶν φύλλων των τὸ ὕδωρ ἐν εἶδει λεπτῆς βροχῆς. Ἡ τοιαύτη ἐργασία εἶνε ἀναγκασιότατη, ἰδίως ἐκεῖ ὅπου νέφη κοινοροῦ θερμοτάτου καὶ καυστικοῦ ἐνίοτε καλύπτουσι τὰ στιλπνὰ αὐτῶν φύλλα. Εἶνε ὅμως ἀνάγκη τὸ ὕδωρ δι' οὗ θὰ δροσίσωμεν τὰ φυτὰ μας νὰ ἦνε ὅσον τὸ δυνατὸν καθαρὸν· ὃ ἔχων πρὸς τοῦτον τὸν σκοπὸν ὕδωρ τῆς βροχῆς εἶνε ὁ εὐτυχέστερος, ἀλλ' ἐν ἐλλείψει τοιοῦτου δύναται νὰ γίνῃ χρῆσις καὶ τοῦ πηγαίου, ἂν τοῦτο ἦνε καθαρὸν, καὶ μείνη ἐπὶ τινὰς ὥρας ἐν ἡρεμίᾳ ἐντὸς δοχείου. Ἡ καλλιτέρα ὥρα διὰ τὸ τοιοῦτον σιτήριον λουτρὸν τῶν καμελλίων εἶνε, ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου μέχρι τοῦ Σεπτεμβρίου, ἢ ἕκτη μετὰ μεσημβρίαν.

Οἱ θέλοντες νὰ σχηματίσωσι συλλογὰς καμελλίων ἐν Ἑλλάδι πρέπει νὰ φέρωσι τὰ φυτὰ των κατὰ προτίμησιν ἐκ τῆς Ἰταλίας ἢ τῆς μεσημβρινῆς Γαλλίας, καὶ οὐχὶ ἐκ τῆς Γερμανίας, διότι ἢ μετὰβασιν αὐτῶν ἐξ Ἰταλίας πρὸς ἡμᾶς, διὰ τὴν ὁμοιότητα τοῦ κλίματος δὲν προξενεῖ καμμίαν ἀνωμαλίαν εἰς τὴν ζωὴν τῶν φυτῶν τούτων. Ἐτερος δὲ λόγος τῆς προτιμήσεως ταύτης εἶνε τὰ μικρότερα ἔξοδα τῆς μεταφορᾶς καὶ τὸ ὀλιγοχρόνιον ταξείδιον.

Ἀνακεφαλαιοῦντες τὰ λεχθέντα, λέγομεν ὅτι ὁ θέλων νὰ ἔχη καλὰς καμελλίας πρέπει α) νὰ τὰς τοποθετήσῃ εἰς τόπον δροσερὸν· β) νὰ τὰς φυτεύσῃ ἐντὸς ἐλαφροτάτης γῆς· γ) νὰ μὴ τὰς ποτίζῃ πολὺ, οὔτε νὰ τὰς ἀφίνη ξηρὰς, καὶ νὰ φροντίζῃ ὥστε τὸ ὕδωρ νὰ μὴ διαμῆνῃ παρὰ τὰς ρίζας των· δ) νὰ μὴ ἀφίνη ἐπ' αὐτῶν πολλὰ ἄνθη, ἀφαιρῶν τὰ μικρότερα καὶ ἀσθενέστερα· ε) νὰ τὰς δροσίζῃ συχνὰ διὰ σύριγγος κατὰ τὸ θέρος διατηρῶν αὐτὰς ὅσον ἔνεστι καθαρὰς, καὶ ς) νὰ ἀλλάσῃ τὰ δοχεῖά των, ὅταν διὰ τὴν ἀνάπτυξιν νέων ριζῶν καταστήσῃ στενά.¹

Τὸ κεντρικὸν Ἀμερικανικὸν Κομητάτον τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἠρίθμησι ἐπὶ τοῦ τετραετοῦς ἐμφυλίου πολέμου ὑπὲρ τὰς τριάκοντα καὶ τρεῖς χιλιάδας ἐπιτροπὰς κυριῶν. Ἐντὸς ἐνὸς μόνου ἔτους, τῷ 1864, συνήθροισε καὶ ἐδαπάνησε 50, 450,000 φράγκων, εἰς ἃ προσθετέα τὰ εἰς εἶδη κολοσσαῖα βοηθήματα.

1. Ἐσταθ. ἐκ τῶν Γεωπονικῶν.